

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Constantin Chistruga împotriva lui Alexandru Chistruga
(încasarea pensiei de întreținere a părintelui)

împotriva deciziei din 13 februarie 2025 a Curții de Apel Nord,

Dosarul nr. 2ra-394/25

PIGD Nr. 2-24070173-01-2ra-09072025

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. E. Balan)
Curtea de Apel Nord (jud. E. Grumeza, N. Costăș, I. Parii)

13 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de avocatul Eduard Ceornea, în interesele lui Constantin Chistruga,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judcători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 27 iunie 2024, Constantin Chistruga a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandru Chistruga privind încasarea pensiei de întreținere a părintelui inapt de muncă, solicitând încasarea pensiei de întreținere în mărime de 2700 lei lunar.

2. Reclamantul a indicat că s-a aflat în căsătorie cu Zinaida Chistruga, căsătoria fiind desfăcută la data de *****, iar din această căsătorie s-a născut fiul Alexandru Chistruga. Reclamantul a susținut că, după desfacerea căsătoriei și până în anul 1997, a achitat pensie pentru întreținerea fiului până la atingerea majoratului.

3. Constantin Chistruga a menționat că, începând cu 14 august 2019, este pensionar și inapt de muncă, locuiește separat de fiu din anul 1997, iar la moment nu primește pensie din fondul social și nu dispune de venituri suficiente pentru asigurarea unui trai decent. A invocat existența unor datorii pentru serviciile comunale, inclusiv față de SA „Cet-Nord” în mărime de 6 916,54 lei și față de ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” în mărime de 3 319,59 lei, precum și faptul că minimul de existență pentru pensionari în orașe mari constituie 2 723 lei. Totodată, a susținut că pârâtul, cunoscând despre situația sa materială dificilă, nu îi acordă ajutor.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

4. Prin hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Central din 3 octombrie 2024, cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

5. La 3 octombrie 2024, avocatul Eduard Ceornea, în interesele lui Constantin Chistruga a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

6. Prin decizia Curții de Apel Nord din 13 februarie 2025, apelul declarat de avocatul Eduard Ceornea, în interesele lui Constantin Chistruga a fost respins, iar hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Central din 3 octombrie 2024 a fost menținută fără modificări.

7. Instanța de apel a reținut că Constantin Chistruga este tatăl lui Alexandru Chistruga și este pensionar pentru limită de vârstă. Totodată, instanța a constatat că plata pensiei pentru limită de vârstă în Republica Moldova a fost suspendată începând cu 1 noiembrie 2014, ca urmare a solicitării dosarului de pensionare în Federația Rusă, iar din explicațiile reclamantului rezultă că acesta beneficiază de pensie din Federația Rusă. Curtea de Apel a mai reținut că, în perioada anilor 2022-2024, reclamantul a primit sume în ruble rusești cu ajutorul unei persoane de suport, astfel că nu pot fi reținute susținerile potrivit cărora nu ar avea posibilitatea de a beneficia de pensia stabilită.

8. Instanța de apel a considerat întemeiată concluzia primei instanțe potrivit căreia reclamantul nu a prezentat probe pertinente și concludente care să confirme necesitatea sprijinului material solicitat. De asemenea, a reținut că reclamantul are doi copii, însă a înaintat pretenții doar față de fiu, deși toți copiii au obligații egale față de părinți. Cu privire la susținerea reclamantului că ar fi achitat pensie pentru întreținerea copilului minor după divorț, instanța de apel a reținut că această afirmație este declarativă, iar potrivit răspunsului Judecătorei Bălți, sediul Central, o asemenea cauză civilă nu a fost înregistrată în perioada anilor 1979-1997. Totodată, instanța de apel a stabilit că Alexandru Chistruga nu dispune de venituri din care să rezulte posibilitatea achitării pensiei de întreținere.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

9. La 20 iunie 2025, avocatul Eduard Ceornea, în interesele lui Constantin Chistruga a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Nord din 13 februarie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii Judecătorei Bălți, sediul Central din 3 octombrie 2024, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii și încasarea de la Alexandru Chistruga în beneficiul lui Constantin Chistruga a pensiei de întreținere a părintelui inapt de muncă în mărime de 2700 lei lunar.

10. În susținerea recursului, recurentul a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, fiind susceptibilă de casare în temeiul art. 432 alin. (1) lit. a) și lit. e) Cod de procedură civilă. Acesta a susținut că instanțele au aplicat o interpretare contrară jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, inclusiv Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 15 aprilie 2013, întrucât copilul poate

fi eliberat de obligația de întreținere a părintelui doar în condițiile eschivării neîntemeiate a părintelui de la exercitarea obligațiilor părintești sau ale decăderii din drepturile părintești.

11. Recurentul a susținut că lipsa veniturilor pârâtului nu constituie temei pentru respingerea acțiunii, ci doar o circumstanță care poate influența cuantumul pensiei de întreținere. De asemenea, a invocat faptul că existența unui alt copil al reclamantului nu constituie temei de respingere a acțiunii, ci poate fi avută în vedere doar la stabilirea cuantumului pensiei, iar părțile nu au solicitat atragerea fiicei reclamantului în proces.

12. Recurentul a mai invocat caracterul arbitrar al aprecierii probelor, susținând că faptul acordării unei pensii de către Federația Rusă nu echivalează cu recepționarea efectivă a acesteia. Recurentul a susținut că imposibilitatea recepționării plăților sociale din Federația Rusă în Republica Moldova constituie fapt de notorietate publică, iar extrasele bancare prezentate în cauză au fost apreciate distorsionat, deoarece ar confirma transferuri în conturile unor terți, nu primirea efectivă a pensiei de către reclamant.

13. Totodată, recurentul a susținut că instanțele au reținut neîntemeiat că nu ar fi demonstrat necesitatea sprijinului material, în condițiile în care plata pensiei în Republica Moldova a fost suspendată, iar alte venituri nu au fost stabilite. Cu privire la obligațiile sale anterioare față de copii, recurentul a invocat faptul că lipsa unei cauze civile privind încasarea pensiei de întreținere nu demonstrează neexecutarea obligațiilor părintești, ci, dimpotrivă, ar confirma că a contribuit benevol la întreținerea copiilor, sarcina probării unei eventuale eschivări revenindu-i pârâtului.

14. La 31 iulie 2025, avocata Margarita Fedosenco, în interesele lui Alexandru Chistruga a depus referință la cererea de recurs, solicitând declararea recursului ca inadmisibil.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

15. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

16. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

17. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
 - b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
 - c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;
 - d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
 - e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
 - f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.
- (2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

18. Articolul 433 alin. (1), lit. f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

19. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

20. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, completul de judecată menționează că Curtea de Apel Nord a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la data de 13 februarie 2025. Decizia motivată a instanței de apel a fost comunicată participanților la proces la data de 24 aprilie 2025. În aceste condiții, recursul declarat de avocatul Eduard Ceornea, în interesele lui Constantin Chistruga la data de 20 iunie 2025, a fost depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

21. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că potrivit art. 442 din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii contestate în limitele invocate în recurs, prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432.

22. În speță, recurentul a invocat temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a) și lit. e) din Codul de procedură civilă, susținând că instanțele ierarhic inferioare au interpretat legea contrar jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție și că decizia instanței de apel este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

23. Examinând conținutul cererii de recurs, completul de judecată constată că recurentul nu a formulat critici apte să demonstreze existența unei interpretări a legii contrare jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție și nici nu a relevat caracterul arbitrar al deciziei instanței de apel ori existența unei aprecieri vădit nerezonabile a probelor. Argumentele invocate exprimă, în esență, dezacordul recurentului cu soluția pronunțată în apel, cu modul de apreciere a probelor și cu concluzia instanței de apel privind lipsa temeiurilor pentru admiterea acțiunii.

24. Cu privire la temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, completul de judecată reține că recurentul a invocat Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 15 aprilie 2013, susținând că eliberarea copilului major de obligația de întreținere a părintelui inapt de muncă poate avea loc numai în cazul în care se constată eschivarea neîntemeiată a părintelui de la îndeplinirea obligațiilor părintești sau decăderea acestuia din drepturile părintești.

25. Această critică nu confirmă incidența art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă. Instanța de apel nu a respins acțiunea prin aplicarea mecanismului de eliberare a copilului de obligația de întreținere pentru motivul eschivării părintelui de la obligațiile părintești, dar a reținut că reclamantul nu a demonstrat necesitatea sprijinului material solicitat, în condițiile în care beneficiază de pensie din Federația Rusă, iar probele administrate nu confirmă lipsa oricăror surse de întreținere.

26. Prin urmare, trimiterea recurentului la Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 15 aprilie 2013, nu demonstrează că instanța de apel ar fi interpretat legea contrar jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție. Instanța de apel a examinat cauza prin prisma condițiilor prevăzute pentru nașterea obligației de întreținere, inclusiv existența necesității sprijinului material, iar recursul nu indică o jurisprudență uniformă a Curții Supreme de Justiție care ar impune o altă interpretare în circumstanțe similare.

27. Cu privire la temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, completul de judecată reține că recurentul nu a demonstrat că decizia instanței de apel ar fi arbitrară sau că s-ar întemeia determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

28. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre

probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

29. Potrivit art. 442 alin. (2) CPC, instanța de recurs este ținută de modul în care au fost apreciate probele de instanțele inferioare, cu excepția situației în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) – hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

30. În speță, contrar argumentelor recurentului instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe probe administrate în cauză, inclusiv pe răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale privind suspendarea plății pensiei în Republica Moldova ca urmare a solicitării dosarului de pensionare în Federația Rusă, pe explicațiile reclamantului privind beneficierea de pensie din Federația Rusă, pe copiile tranzacțiilor prezentate la dosar, pe informația privind minimumul de existență și pe datele referitoare la situația materială a intimatului.

31. Mai mult decât atât, recurentul nu a demonstrat în ce măsură hotărârea s-ar baza pe o hotărâre sau decizie arbitrară ori în ce măsură s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

32. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

33. În aceste circumstanțe, completul de judecată constată că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege, fiind vădit neîntemeiată.

34. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Eduard Ceornea, în interesele lui Constantin Chistruga.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat